

متن پرسش

سلام و عرض ادب و احترام خدمت شما استاد ارجمند: ۱. به نظرتان بهترین کتاب برای تاریخ اسلام تا غیبت صغری چیست که سلیس هم باشد؟ ۲. با توجه به اشتیاق زیادم به سلوک، مطالب زیادی در لابلائی کتب شرح حال اولیا خوانده ام از جمله دستوالعمل ها و تاکیدات روی بعضی ادعیه و اذکار و اعمال. به همین جهت، مدت مدیدی است که به اعمال مستحبی به صورت افسارگسیخته چنگ می زنم و معمولاً با نشاط انجام داده ام. ولی به شدت پراکنده و بی تداوم است. لازمه ی تداوم را تقلیل کمیت می دانم ولی دل کندن از بعضی مستحبات بسیار برایم سخت است و از طرفی هم نمی توانم اولویت بندی کنم یا برنامه ی عبادی بچینم. چه کنم؟ ۳. بهترین مصداق یا مثال برای شاد کردن مومن که سفارش شده چیست؟ یا شما نظرتان چیست؟ ۴. اینکه از بعضی متفکرین یا خود مقام معظم رهبری می شنویم که از ایشان نقد شود و نقد یا اختلاف سلیقه با رهبری ایراد ندارد، چطور نقدی؟ و آیا نقدها اثر مثبت داشته است و اصلاً به جایی رسیده است؟ و آیا یک نقد منصفانه در مورد رهبری از حضرتعالی یا دیگران سراغ دارید؟ یا مثلاً نقدی از جانب مجلس خبرگان؟ واقعیت امر، در جوابتان می خواهم به مسئله ای از نقدهای بجا اشاره کنید زیرا کمی دور از ذهن است که حتی یک اشتباه سهوی در این ۳۰ سال از ایشان دیده نشود. (این اصرار بنده همچنین برای جواب دادن به عده ای است که گمان می کنند ما ایشان را معصوم می دانیم.)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. مباحث جناب حجت الاسلام غنوی در این مورد نکات خوبی دارد. خلاصه ی آن را در جزوات «شیعه و هویت گمشده» که بر روی سایت هست می توانید دنبال کنید. ۲. سیر مطالعاتی سایت ان شاء الله می تواند مفید باشد. ۳. موارد فرق می کند یکی را با اطعام یکی را با محبت و یکی را با تعلیم علم ۴. در هر حال فقیه مطابق حکم خدا عمل می کند و این فرق می کند با یک مسئول که مجبور است به نظر خود مسائلی که پیش می آید را جبران نماید. خود مقام معظم رهبری در مورد «کنترل جمعیت» نقدی از خود را به میان آوردند. فراموش نکنید چون نیت رهبر انقلاب خیر و الهی است و خودشان در این موارد مطرح نیستند، خداوند به ایشان کمک می کند و از این جهت اصولاً آن نقدهایی که می توان به سایرین داشت، در ایشان پیش نمی آید. موفق باشید